

HISTORIA SZKOŁY

Państwowe Liceum Żeńskie na Łazarzu - to pierwsza nazwa szkoły, która powstała w 1919 r., mieściła się do 10 lipca przy ul. Matejki 56, a następnie przy ul. Matejki 8, miała 5 klas licealnych, w których uczyło się 60 uczennic.

Już w roku szkolnym 1920/21 uczennic było 400 w klasach gimnazjum realnego, humanistycznego i neohumanistycznego.

Pierwszą dyrektorką, tzw. przełożoną, była w latach 1919 - 29 Zofia Rzepecka. W czasie jej dyktury 6 marca 1929 r. Szkoła otrzymała nazwę: **Państwowe Gimnazjum i Liceum im. Generałowej Zamoyskiej** - i pod tą nazwą istniała do 1950 roku.

Szkoła musiała zawiesić działalność 1 września 1939r.

Gmach został najpierw zarekwirowany przez policję, potem znajdowały się tu niemieckie szkoły, a na końcu wojsko dokonało wielkiej dewastacji pomocy naukowych, tak długo pieczołowicie chronionych przez woźnego **Wincentego Szeszułę**.

Po mrocznych, wojennych latach wznowienie nauki nastąpiło już w marcu 1945r. w odzyskanym dawnym gmachu szkoły.

Nowy rok szkolny został zainaugurowany 12 marca przez **dr I. Hoppównę**, która uroczystie odebrała z rąk woźnego W. Szeszuły ocalony przez niego sztandar.

Wielkim nakładem pracy uporządkowano szkołę umożliwiając w niej naukę także młodzieży z innych liceów.

Trzeba było nadgonić stracone lata, dlatego egzaminy maturalne przeprowadzano w latach 1946 - 1947 dwa razy w roku.

Młodzież pracowała z zapałem, angażowała się w różne działania, w prace organizacji i kół.

Organizacji było wtedy w szkole wiele: Związek Młodzieży Demokratycznej, Związek Walki Młodych, Związek Młodzieży Demokratycznej. Inne organizacje to Służba Polsce, Liga Lotnicza.

Od 1950 r. zmieniła się nie tylko nazwa szkoły na: **"Państwowa Szkoła Ogólnokształcąca Stopnia Licealnego Numer 2"**, zmieniali się także dyrektorzy: **mgr Maria Frąckowiak, mgr Bronisława Szczurkiewicz, mgr Dionizy Przykucki, mgr Ludwika Wilczyńska.**

Kolejnym dyrektorom udawało się w tych trudnych latach ustrzec młodzież przed różnymi formami indoktrynacji.

Nowy etap w życiu Szkoły rozpoczął się w 1956 r., kiedy dyrektorem została **mgr Józefa Poćwiardowska**.

Przeobrażenia uwidoczniły się w rozbudowanym gmachu, nadbudowanym trzecim piętrze, dzięki czemu liczba klas wzrosła w 1963 r. do 32, a uczniów było w tym roku 1138.

Szkoła zyskała też aulę, która powstała z dawnej sali gimnastycznej oraz nową salę gimnastyczną i szkolne podwórko.

W 1961 powstał też uniwersytet dla rodziców, koncentrując swoją działalność na problematyce wychowawczej. Szkoła cieszyła się autorytetem, gwarantowała rzetelne przygotowanie do studiów.

Tę pozycję nie tylko utrwalił, ale i rozwinął dyrektor **mgr Artur Ciemnoczołowski**. W latach 1964 - 1976 stworzył szkołę nowoczesną, bogatą w różnorodne formy działania, otwartą dla mądrych innowacji, poważnie traktującą młodzież.

W 1966 roku szkoła przyjęła imię **Heleny Modrzejewskiej**. Tę decyzję Artur Ciemnoczołowski tak uzasadniał:..."Nie rozgłos światowy jej talentu zdecydował o wyborze... raczej dany przez nią wzór namiętnego umiłowania sztuki, wzór patriotyzmu, dzielności, pracowitości". Te cechy Patronki wyznaczyły kierunek rozwoju.

Od 2 kwietnia 1993 roku Szkoła nosi nazwę:

II Liceum Ogólnokształcące

im. Generałowej Zamoyskiej i Heleny Modrzejewskiej.